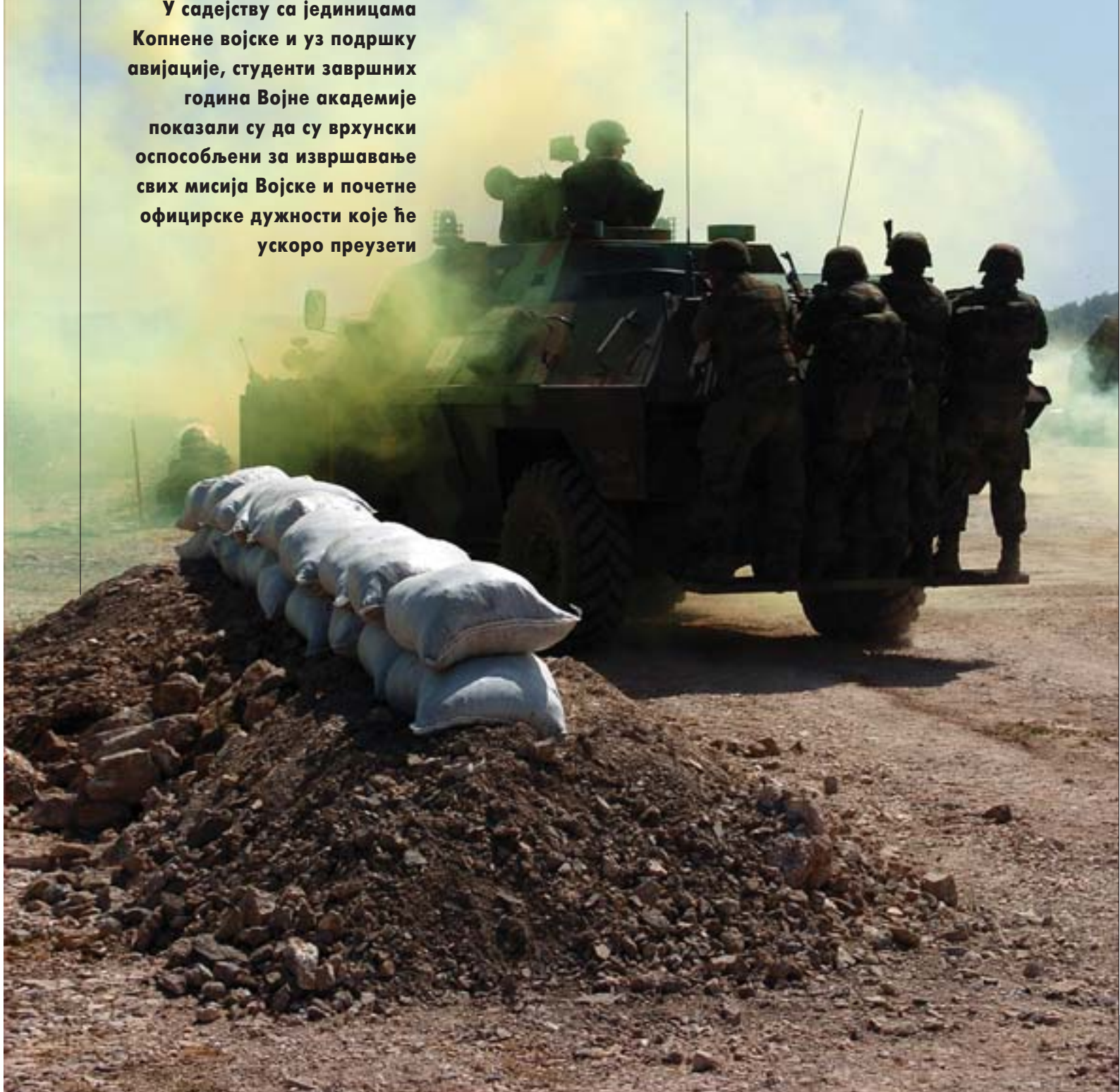

у фокусу

Вежба студената
Војне академије

ДИПЛОМАЦ 2008

У садејству са јединицама
Копнене војске и уз подршку
авијације, студенти завршних
година Војне академије
показали су да су врхунски
оспособљени за извршавање
свих мисија Војске и почетне
официрске дужности које ће
ускоро преузети

На простору Кучајских планина, на интервидовском полигону „Пасуљанске ливаде“, у петак 30. маја, одржана је показна вежба са бојним гађањем „Дипломац 2008“. Најважнији актери вежбе били су студенти завршне године Војне академије, из 128. и 129. класе, који су активно учествовали у извршењу гађања и тактичких радњи, те тиме доказали да су потпуно оспособљени да од јесени командују јединицама Војске Србије, у које ће бити распоређени. На вежби, којом су руководили пуковник Горан Филиповић и његов заменик потпуковник Зоран Рашета, поред припадника Војне академије, студената и њихових наставника, учествовали су и слушаоци Школе резервних официра санитетске и ветеринарске службе, припадници Копнене војске, Ваздухопловства и противваздухопловне одбране, Команде за обуку, Центра за мировне операције и бригаде везе.

„Дипломац 2008“ донео је неколико новина у односу на сличне вежбе одржане протеклих година. Наиме, на овогодишњој вежби студенти завршне године ВА приказали су своју оспособљеност за почетне командирске дужности праћени дејством авијације. Над Кучајским планинама извиђачки лет извео је пар недавно ремонтваних авиона МиГ-29, а два авиона Г-4 гађала су циљеве на земљи, што је знатно допринело атрактивности саме вежбе. Такође – први пут – саставни део вежбе студената ВА био је приказ поступка људства на контролном пункту УН у неким од најтежих ситуација у којима се „плови шлемови“ могу наћи током учешћа у међународној мировној операцији.

Младићи који ће колико сутра и стварно постати командири водова и чета, односно батерија, нису оклевали да на вежби покажу своју умешност у командовању повереним јединицама. Чекало се још само наређење за почетак ватрених дејстава, па да се предео Добрих вода, смештен дуж полигона „Пасуљанске ливаде“, уз стари пут који води ка Бољевцу и даље ка Зајечару, испуни грмљавином плотуна.

По сценарију „Дипломца 2008“, командант наших војних снага најпре је обавештен о стању у ваздушном простору, у чему му је, осим рапорта са станице ваздушног осматрања и јављања, нарочито помогао извештај након извиђачког лета авиона МиГ-29. Командант наших снага затражио је подршку из ваздуха пре него што започне са нападом копненим снагама којима располаже. Ловачко-бомбардерска авијација дејствовала је са беспрекорном прецизношћу, остварујући тако, поред директног ватреног удара, и јак психолошки ефекат на непријатељеве снаге.

Непријатељ је у међувремену покушао да изненади наше снаге. У рејону Присаке, мале пошумљене висоравни, и виса Крчор појавила су се непријатељева оклопна возила. За наше противоклопне јединице били су то уносни циљеви, али на великој удаљености. Зато је командант одлучио да оклопне циљеве у рејону Присаке неутралише употребом противоклопних хеликоптера „гама“, који су дејствовали ракетима „маљутка“, а да циљеви на Крчору буду уништени противоклопним системом „фагот“. Северно од тригонометарске тачке 719, на којој је била смештена осматрачница са које су посматрачи пратили вежбу, почеле су, једна по једна, да падају мете – оклопни циљеви.

Када су непријатељева оклопна возила тако заустављена, јасно је било да ће наше јединице врло брзо прећи у напад. Тако је и било – отпочело

се са артиљеријском припремом напада, у којој су учествовали вод минобацача 120 мм и артиљеријски дивизион 130 мм.

Време лета мине испалене из минобацача износи 38 секунди. Толико времена је имао „непријатељ“ да се спасе од убиствене ватре, јер су и артиљерици своје плотуне подесили за једновремени удар. Они су на свом положају, удаљеном око једанаест километара од циља, коректуру вршили основним оруђима прве и друге батерије. Учинак сасређеног дејства, минобацача којима је командовао студент старији водник Иван Боншић на рејон Пресаске, и топо-

СРБИЈА ЖЕЛИ СНАЖНУ ВОЈСКУ

Извођење вежбе „Дипломца 2008“ пратили су председник Републике Србије Борис Тадић, министар одбране Драган Шутановац, начелник Генералштаба генерал-потпуковник Здравко Понош, начелник ВА генерал-мајор Видосав Ковачевић и њихови сарадници, страни војни изасланици и бројне друге званице, међу којима и представници Војске Краљевине Норвешке.

Обраћајући се учесницима вежбе и гостима, председник Тадић је рекао да је стратешка намера наше земље да Војска Србије буде најснажнија војска у региону – не да би представљала опасност другим војскама и државама, већ да би била кључни чинилац стабилности западног Балкана.

– Имајући у виду геостратегијску позицију наше земље, њено становништво, технолошке и економске ресурсе и потенцијале, али и обавезе које Србија има у региону, наша војска треба да буде најснажнија. Ми смо земља која иде ка Европској унији, чланица Партнерства за мир и без наше земље нема стабилности у региону чији је гарант војска – рекао је председник Тадић.

– Да би јединице војске биле интероперабилне и способне да се укључе у међународне мировне операције, да одговоре на различите изазове, не само у класичним војним активностима већ и у приликама као што су природне непогоде и други изазови са којима се развијене земље суочавају, Војска Србије мора бити добро и модерно опремљена – нагласио је председник и додао да се, када је о опремању реч, ускоро очекује формирање борбене ескадриле, не само ловачко-бомбардерских авиона, већ и ескадриле хеликоптера.

Током опремања Војске треба да модернизујемо и превозна средства специјалне намене, као што су оклопни точкаши, и да обновимо превозна средства која дуго нису модернизована. Војник модерне српске војске треба да буде модерно опремљен свом заштитном опремом, као што су панцири, средства везе, али и модерним пешадијским наоружањем. Да би се то десило, Србија мора да се економски развија, а да би се то остварило мора да буде део европских интеграција. Због тога је потребно да се у Србији обезбеде директне инвестиције, нова радна места, јер без тога нема снажне Србије у региону и нема снажне војске у Србији – закључио је Тадић.

Наши стратeгијски циљеви су улазак Србије у Европску унију и очување њеног интегритета. Србија ће градити своју будућност као чланица ЕУ, али у остваривању тог циља Србија се никада неће одрећи Косова и Метохије. Са ове вежбе поручујем да ћемо бранити Косово и Метохију дипломатским и мирним средствима, те да никада нећемо одустати од очувања интегритета наше земље, истакао је председник.

ва којима је командовао студент старији водник Милан Микић на врх Крчор, био је максималан. Артиљеријска припрема је испунила свој циљ и могло се прећи у напад који је започео гађањем преосталих оклопних циљева ручним бацачима ракета 90 мм.

Ракетни бацачи су дејствовали у пару, гађајући циљеве међусобно удаљене око двеста метара. Своју умешност демонстрирали су снајперисти и одељење стрелаца наоружаних пушкама са потцвним бацачима граната 30 мм.

По завршетку аутоматске паљбе бацача граната и прецизног дејства „црне стреле“, далекометне пушке калибра 12,7 мм, која је погађала циљеве и на даљини од 700 метара, непријатељ је био приморан да крене на све или ништа. Уследио је контраудар.

Командант наших снага имао је спремно решење за такав развој догађаја. Пуно поверење указао је тенковском воду, састава пет тенкова, којим је комадовао студент старији водник Милан Вукобратовић. Предуслови да се у борбу уведу и тенкови створени су када је противник спречен да на предњу линију доведе свеже снаге. То је учињено задимљавањем целокупног бојишта минобацачким димним минама, од којих свака може да задими око 500 квадратних метара површине, тако да су непријатељеве снаге ускоро потпуно изгубиле оријентацију и тачан увид у борбену ситуацију.

Тенкови М-84 подржали су напредовање механизоване чете, чијом употребом је командант настојао да одржи темпо напада. Док су моћни тенковски мотори застрашујуће брујали, издате су команде за ватрено дејство из покрета. Механизовани водови су се за то време развили, искрцали специјализоване тимове и започели непосредну борбу са збуњеним и деморалисаним непријатељем. Први и наобимнији сегмент вежбе тиме је приведен крају.

КОНТРОЛНИ ПУНКТ МИРОВЊАКА

Други део вежбе односио се на приказ поступака људства које је у оквиру међународне мировне операције ангажовано на сталном контролном пункту УН. У свеобухватном приказу посматрачи су могли да виде низ ситуација у којима би „плави шлемови“ могли да се нађу док обављају задатке одржавања мира у подручјима угроженим оружаним сукобима.

Супозиције вежбе омогућиле су најпре увид у поступање мировњака при наиласку овлашћеног лица УН на контролни пункт, а

затим, као нешто тежи изазов, поступак у случају покушаја шверца наоружања у амбулантним колима, при чему је установљено да лица у санитету имају фалсификоване документе. Опасна ситуација разрешена је енергичном акцијом, у којој су, на крају, шверцери ухапшени.

На контролном пункту снага УН приказано је и формирање ескорта за заштиту личности, затим разбијање насилних демонстрација у складу с правилима ангажовања мировњака и затварање илегалног контролног пункта који су успоставили локални „господари рата“ како би шиканирали цивилно становништво.

ИСХРАНА У ПРИРОДИ

Посебан „зачин“ вежби дали су студенти 128. класе интендантске службе и војници из Центра за обуку логистике, припремивши храну од тренутно расположиве флоре и фауне из најближе околине полигона „Пасуљанске ливаде“. Змије, жабе, гуштери и пужеви, али и биљке као што су сремунш, зова и боквица, нашли су се на менију логистичара. Гостима је само преостало да похвале њихово умеће.

Према речима пуковника др Бранка Тешановића, начелника одсека на Катедри за општу логистику ВА, у оквиру обуке логистичара на полигону су развијени пекарски, водоснабдевачки и месарски вод и интендантско одељење. Студенти су били у улози командира и тако увежбавали рад у реалним условима, на дужностима за које су се школовали током протеклих пет година.

После завршетка рада на контролном пункту, вежба „Дипломац 2008“ настављена је приказом логистичке подршке јединица у припреми и извођењу борбених дејстава. Логистичари су употребили све своје умеће да на логорској просторији организују живот и рад јединица на начин који омогућава квалитетну подршку људима који одатле крећу на задатак.

Последњи, али изузетно важан део вежбе односио се на санитетску подршку бригаде у нападу. Медицинари, слушаоци ШРО на ВМА, формирали су праву мини болницу, спремну да прихвати рањенике са првих борбених линија и да им пружи адекватну здравствену негу.

Александар АНТИЋ и Душан ГЛИШИЋ
Снимили Звонко ПЕРГЕ и Даримир БАНДА